

naturaligere at bringe dem i Forbindelse med det Lovforslag, som foreligger for Rigsdagen til Behandling om extraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvesenets Fremme, men det forekommer mig ikke, at denne Forbring er vel begrundet. Det gjælder ikke her om en extraordinær Forøgelse af Flaadens Materiel; der er jo kun Tale om en ganske ordinær Forøgelse af de Skibe, hvoraf Flaaden maa være i Besiddelse for at kunne naa sit Formaal. Vi have, som oplyst af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgtreds (Savenius), i flere Aar undladt at bygge de Skibe, som ifølge Planen skulde bygges for at holde Flaaden paa sit tidligere Standpunkt; Aarene gaa hen og det gamle Materiel taber Aar for Aar i Brugbarhed, saaledes at flere af Skibene om nogle faa Aar ikke ville kunne bruges i Tilfælde af en udbrydende Krig. Det forekommer mig derfor ganske naturligt, at man først bevilger den fornødne ordinære Forøgelse af Flaaden og dernæst, for at et Skib ikke skal staa længere end nødvendig paa Beddingen, extraordinært bevilger de Summer, som Værftet er i Stand til at forbruge, uden at bringe denne Bevilling i Forbindelse med et Lovforslag om aldeles extraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvesenets Fremme. Selv om man imidlertid tror det rigtigt at bringe den i Forbindelse med sidstnævnte Lovforslag, forekommer det mig, at man kan bringe denne Forbindelse tilveie paa en helt naturligere Maade end den af den ærede Ordfører foreslaaede. Finantslovsforslaget ligger først for til Behandling, og hvad er da naturligere end paa det at bevilge de Beløb, som ere nødvendige for at fremme Bygningen af „Helgoland“? Kommer man da senere ved Forhandlingen om Loven om extraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvesenets Fremme til den Overbevisning, at der allerede er gjort saa Meget for Flaadens Udvikling, at man kan foretage en Reduktion i de Beløb, som skulle voteres til Flaaden ved sidstnævnte Lov, kan man jo gjøre det der. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, det er muligt at komme dertil, men det forekommer mig, at det er den naturlige Veie at gaa. Jeg er ligesom den ærede Ordfører meget utilbøielig til at opgive Haabet før i det sidste Dieblis; jeg har ligesom han det Haab, at det maa kunne lykkes at gennemføre Loven om extraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvesenets Fremme, men jeg tror rigtignok ikke det vil være muligt at faae den gennemført, inden Finantsloven forhaabentlig er endelig vedtagen af Rigsdagen. Naar Ordføreren endvidere gif saa vidt i sin Forhaabning, at det vilde være meget let for Regjeringen at faae den extraordinære Kilde, hvorpaa han har givet Anvisning, til at flyde, kan jeg derimod ikke være med, thi jeg tror ikke, at selv den bedste Villie fra Regjeringens Side vil strække til at faae denne extraordinære Kilde til at flyde rigeligt. Det ærede Medlem kan ikke

være blind for de Bønseligheder, som ville stille sig i Veien selv for den Regjering, der var mest gunstig stemt for den her omtalte extraordinære Kilde. Der er ved Skrivelser til Finantsudvalget, og, saavidt jeg erindrer, i Anmærkningerne til Finantsloven, gjort Rede for, hvorledes man tænker de forlangte Beløb til „Helgoland“ anvendte, og der er endvidere udtalt, at man ikke nærrede nogen Tvivl om, at de kunde blive afbenyttede af Værftet i deres fulde Udstrækning. Efterat den foreløbige Betænkning fra Finantsudvalget var bleven mig tilstillet, gjorde jeg imidlertid til Gjenstand for nysgædig Undersøgelse, dels om man kunde antage, at Alt, hvad der i Aar var bevilget til Værftet, vilde blive forbrugt, og dels om de Bevillinger, der af Regjeringen vare forlangte for det kommende Finantsaar, ogsaa kunde paaregnes at ville blive forbrugte. Denne Undersøgelse, som først er tilendebragt for ganske faa Dage siden, viser, at det for indeværende Aar bevilgede Beløb bliver fuldstændigt opbrugt paa Værftet, og den viser tillige, at man ved Bestillinger, Anstæffelser og Arbeidskraft kan forbruge de Beløb, der forlanges for det kommende Finantsaar. Jeg reiste da det Spørgsmaal: Hvilke Indskrænkninger er det muligt at gjøre i dette Beløb, for at imødekomme det ærede Finantsudvalgs Flertal uden i nogen væsentlig Grad at skade Skibsbygningens Fremme? Det har da vist sig, at man kan gaa til en Nedsættelse af de forlangte 380,000 Kr. for det næste Aar til 280,000 Kr., uden at man derved forhinder, at Skibet kan blive færdigt til den paaregnede Tid, i Sommeren 1879, men vil man gaa yderligere, bliver det som sagt umuligt at faae Skibet færdigt i den Tid; man vil da ikke faae det i brugbar Stand før i Sommeren 1880. Om dette er forsvaret og rigtigt, skal jeg tillade mig at henstille til ærede Medlemmers Overveelse, saavel som om det overhovedet, naar der kun er Spørgsmaal om en Sum af en saa ringe Størrelse som 280,000 Kr., om hvis Anvendelse man er bleven enig ved Voteringen af Skibsbygningen, vil være rigtigt at reise et Stridspunkt mellem Rigsdagen og Regjeringen? Mig forekommer det, at det Naturlige her vilde være at vise en Smødekommen, som var i fuld Konsekvens med den Afstemning, der fandt Sted og de Udtalelser, som saaldt her i denne Sal i afsigte Samling. Jeg skal saaledes tillade mig paa det Indstændigste at opfordre det høie Thing til at stemme imod dette Endringsforslag, saaledes at den forlangte extraordinære Sum 380,000 Kr. forbliver staaende paa Lovforslaget, imod at jeg forpligter mig til til tredie Behandling at stille et Endringsforslag om denne Sums Nedsættelse med et Beløb af 100,000 Kr. Den ærede Ordfører mente, at den Forsinkelser, der havde fundet Sted ved Paabegyndelsen af Bygningen af „Helgoland“, dog efter al Sandsynlighed maattet medføre, at Fuldstørelsen ogsaa vilde blive udført,